

Forløbet af en længere Arrække faae nogen finantiel Betydning. Men længe forinden, nemlig om nogle faa Aar, naar det dansk-engelske 3 pCts. Laan af 1825 er tilbagebetalt, 3 pCts. Gjælden til Nationalbanken afgjort, og Anlægget af de jydskke Jernbaner ifølge Loven af 24de April 1868, fuldendt, vil den finansielle Status, under Forudsætning af at aldeles uforudsete Begivenheder ikke indtræde, være saa forandret, at den neppe under Landets tiltagende Velstand og høje Priser paa de vigtigste Livsformødenheder kan fra vores Finantsers Tilstand; hentes Grund til at gjøre de Billaar, hvorunder Embedsmændene leve og virke, ugunstigere, end de nu ere, saa meget mindre som det er i Statens højeste Interesse at bevare en redelig, paalidelig og dygtig Embedsstand og at forebygge, at de Elementer i Samfundet, hvoraf den rekruterer, ikke i for stort Forhold drage sig tilbage.

Udvalgets Mindretal (S. Andersen) kan ei heller billige, den i det foreliggende Lovforslag opførte Skala, men formener, at den af Landstinget vedtagne bør bibeholdes, dog med nogle Indskrænkninger i Pensioner over 1,200 Rd. saavel som i det højeste Pensionsbeløb m. m., hvorom Underændringsforslag er stillet.

Hele Udvalget er enigt i at fastholde de Bestemmelser, der hidtil have været gjældende med Hensyn til Enkers Ret til Pension, og som findes optagne i § 9 af det af Landstinget senest vedtagne Lovforslag.

Der som Embedsmændenes Virksomhed ikke, hvor de have Hustru og Børn, der ved deres Død ville være uden Forsorg, skal lide ved Banken om deres Efterladtes hjælpeløse Fremtid, er det af Vigtighed og i Statens velforstaede Interesse, at den Enkerne hidtil tillagte Ret til Pension, der maa betragtes som et Tillæg, til Embedslønnen, ikke forvandles til en Naadesag, afhængig af økonomiske Dplysninger.

Den Embedsmændene paalagte Forpligtelse til at fikre deres Enker en Overlevelsesrente, hvilken Forpligtelse formindsker Lønnings-Indtægten, er

ikke tilstræffelig til at betrygge disse mod Død og synes ikke at burde adskilles fra en lovbestemt Enkepension, saalænge Embedslønningerne ikke kunne forøges saa meget, at Embedsmændene fuldstændigere kunne sørge for deres Enkers Fremtid.

Ligeledes er Udvalget enigt i at fraraade enhver Forandring i de Bestemmelser, det af Landstinget vedtagne Forslag i § 14 indeholder, og i Folge hvilke Kongen kan tilstaa fader- og moderløse Børn af pensionsberettigede Embedsmænd en Understøttelse fra 20 til 100 Rd. aarlig, forsaavidt og saa længe de dertil ere trængende og værdige, dog ikke ud over det 18de Aar. Disse Understøttelser opløbe ikke til noget betydeligt Beløb, men have dog ført til heldige Resultater og derhos forebygget, at Rigsdagen aarligen behyrdes med Andragender om Understøttelser til fader- og moderløse Børn af Embedsmænd, der havde udmærket sig ved deres Embedsførelse.

Med Hensyn til de øvrige Punkter i det af Landstinget vedtagne Forslag, som enten ikke ere optagne eller forandrede i det foreliggende Forslag, saasom § 2, 3de—6te Stykke (Udfærdigelse paa Grund af utilberligt Forhold og saadanne Forholds Bedømmelse af en særøger Myndighed); § 6; 4de og 6te Stykke (Udfærdigelse af uvisse Indtægters Netto-Beløb og Pensionsmaksimum); § 7, 2det Stykke (Inddragning af Embeder og Ventepenge); § 12, sidste Stykke (Indtrædelse i en tidligere inddragen Enkepension); og § 13 (Præsteres Pensionsret), maa Udvalget fremdeles fastholde, hvad Landstinget tidligere har vedtaget; dog har et Mindretal (Dreif og Philipsen) i Betragtning af, at § 2 af sin Tid vedtoges af Landstinget med et ringe Flertal og ikke har fundet Tilslutning i Folkethinget; subsidiært stillet den af Folkethinget vedtagne § 2, hvorved det nuværende Forhold og saaledes Embedsmændenes Afgang til Domstolene opretholdes.

I Genhold til Foranførte indstiller Udvalget, at Landstinget i Stedet for det fra Folkethinget modtagne Lovforslag gjenoptager sit den 20de December 1870 vedtagne, saalydende: